

The Human Hibernation

Direcció: Anna Cornudella **Guió:** Lluís Sellarès, Anna Cornudella **País:** Espanya
Durada: 90 min **Any:** 2024 **Gènere:** Experimental **Interpretació:** Clara Muck Dietrich,
Brian Stevens, Neil O'Neil, Janet Hubbell **Música:** Emili Bosch Molina **Fotografia:**
Artur-Pol Camprubí **Distribuidora:** Begin Again Films **Estrena a Espanya:** 10/01/2025
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Una dona es desperta de la hibernació mentre el seu germà continua dormint. El procediment fa que els humans semblin animals. Un experiment mental de ciència-ficció retratat en escenes vívides. (FilmAffinity)

CRÍTICA

26/02/2024 - BERLINALE 2024: L'artista multimèdia espanyola Anna Cornudella Castro reimagina la naturalesa humana en el seu visualment impressionant llargmetratge de debut

Amb la seva òpera prima, l'artista espanyola **Anna Cornudella Castro**, llicenciada per l'ESCAC, imagina un ordre natural diferent. **The Human Hibernation** reconfigura l'ecosistema tal com el coneixem situant els humans en un nivell inferior: imaginant-los com a criatures que han d'hibernar durant els mesos més freds de l'any. En desposseir la humanitat de la seva omnipotència, d'una manera estranyament poètica, Cornudella Castro i el seu coguionista **Lluís Sellarès** suggereixen una alternativa profunda a la lògica de l'antropocè. **The Human Hibernation**, que va formar part aquest any de la secció Forum de la Berlinale, és un exemple del que pot ser el "cinema no humà" quan reconeix les seves limitacions antropogèniques.

La nit es prolonga en una llarga seqüència contemplativa durant les escenes inicials de la pel·lícula. L'hivern, gelat i silencis, no és el moment adequat perquè els humans estiguin desperts. Tanmateix, l'Erin s'aixeca a la recerca de la seva germana, però les gèlides temperatures són implacables. Quan finalment arriba la primavera, li toca a la Carla buscar el seu germà, sense ser conscient del que pot significar perdre'l. Ajudada pel director de fotografia **Arthur Pol Camprubí** i el muntador **Marc Roca Vives**, **The Human Hibernation** acompanya la Carla en una prolongada i meditativa exploració d'un món que es pot somiar fàcilment. De fet, la pel·lícula fa molt per traçar complexos geografies d'espais compartits de cohabitació entre humans i animals: una habitació, un camp, un enquadrament. Vaques, gallines, cabres i fins i tot óssos rentadors apareixen i desapareixen del pla, romanent radicalment desvinculats de la lògica antropocèntrica del treball agrícola i de les relacions amb els animals domèstics.

Abans de fer aquesta pel·lícula, Cornudella Castro va treballar en teatre, cinema i videoart, i el seu enfocament s'inspira tant en la ciència com en el cinema. Com a resultat, s'acosta a una estètica documental a través d'un guió que és obertament fictici, per oferir una reflexió ecofeminista sobre com és de fictícia la nostra realitat social actual. En aquest sentit doble entre realitat i ficció, l'ésser humà continua sent el factor mediador. Quan els actors (**Clara Muck Dietrich**, **Demetrius Hollimon**, **Jane Hubbell**, **Brian Stevens** i **Neil O'Neil**, com a personatges vagament definits) parlen a càmera, el seu discurs és formal i estilitzat, però el contingut parla de dol i transformacions espirituals.

Cornudella Castro aconsegueix aquest delicat equilibri gairebé per art de màgia: humans, animals i plantes conviuen, i la càmera s'acosta a tots ells amb la mateixa dignitat i respecte. En altres paraules, cap pla està reservat únicament als humans, cap presa pertany exclusivament als animals, totes les criatures reben espai i cures sense les capes addicionals de zoomorfisme o antropomorfisme que solen associar-se al cinema de ficció experimental. El que ocupa el primer pla és l'anàlisi de la societat, els seus sistemes i fins a quin punt poden ser sostenibles, i si som capaços de detectar similituds entre la nostra realitat imperfecta com a habitants d'aquest món i l'univers utòpic de la pel·lícula. Què podem aprendre d'aquesta manera particular d'imaginar un ordre utòpic?

Savina Petkova - cineuropa.org